

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ
ΜΕ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΝ ΥΠΟΚΡΟΥΣΙΝ

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ**ΜΕ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΝ ΥΠΟΚΡΟΥΣΙΝ**

Υπό

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

*****

1.- Παραλήρημα ύποκρισίας σὲ κατακλυσμιαία ἔκτασι ἠκολούθησε τὰ ὅσα μὲ ὑπονοούμενα – δηλαδή, τὸσον ἀθεμίτως - σὲ τηλεοπτικὴ του ἔκπομπὴ ἀπέδωσεν ὁ δημοσιογράφος Σπύρος Καρατζαφέρης εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας Κύριον Κωνσταντῖνον Στεφανόπουλον. Ὁμίλησαν εὐθέως γιὰ «προσβολὴ τοῦ Προεδρικοῦ θεσμοῦ» καὶ ἀκόμη διέγνωσαν «ἀπόπειραν πολιτικῆς ἀποσταθεροποιήσεως», «συνωμοσίαν κατὰ τοῦ πολιτεύματος» ! Ὅμως τὸ πλέον ἀπογοητευτικὸν εἶναι, ὅτι εἰς τὴν σχετικὴν συγχορδίαν συνανεμίχθησαν δημοσιογραφικὴ προχειρότης καὶ πολιτικὴ ἀκρισία· τοῦλάχιστον τῆς συντριπτικῆς πλειονοψηφίας τοῦ δημοσιογραφικοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου.

2.- Ἄς σοβαρευθοῦμε λιγάκι. Ὁ Προεδρικός θεσμὸς μὲ καμμιά λογικὴ δὲν προσβάλλεται ὅταν ἀποδίδωνται, ἀκόμη καὶ ψευδῶς, εἰς τὸν φορέα του ἀθέμιτες διασυνδέσεις εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἀτομικῆς, ἰδιωτικῆς του δραστηριότητος, οὔτε βεβαίως συντελεῖται μὲ τέτοιο τρόπο πολιτικὴ ἀποσταθεροποίησις. Εἰς τὴν συγκεκριμένην μάλιστα περίπτωσιν ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τῆς ἢ προσαφθεῖσα εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας μομφὴ ἦτο, γιὰ κάθε σκεπτόμενον ἄνθρωπον, ἀφ' ἑαυτῆς ἀνάπηρος. Ἀφοῦ κανένας ἐκμισθωτῆς στὸν κόσμον δὲν ἠμπορεῖ νὰ θεωρῆται ὑπεύθυνος, ἐὰν ἐν ἀγνοίᾳ του ὁ μισθωτῆς μετέβαλε τὴν συμφωνηθεῖσαν χρῆσιν τοῦ μισθίου σὲ τόπον ἐγκληματικῶν πράξεων (ἐδῶ παρανόμου «τζόγου»)· στὴν συγκεκριμένην δὲ περίπτωσιν δὲν ἀπετολμήθη νὰ προσαφθῇ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ὅτι ἐγνώριζεν ἢ ἐπληροφορήθη, ἔστω ἐκ τῶν ὑστέρων, τὴν μεταβολὴ τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου του. Ἄνθρωκες λοιπὸν ἀπὸ μόνῃ τῆς ἢ δῆθεν τηλεοπτικῆς «ἀποκάλυψις» ! Καταδήλως ὑπηρετοῦσα μόνον ἀξιώσεις τηλεοπτικοῦ ἐντυπωσιασμοῦ, μὲ τὸ νὰ ἀφίνη σιωπηρῶς, νὰ πλανᾶται ἢ ὑποψία, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐγνώριζε τὸ εἶδος τῆς ἐκνόμου χρήσεως τοῦ μισθίου του. Ἐπομένως, ὡς σκουπίδι, κυριολεκτικῶς, ἔπρεπεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς νὰ ριφθῇ ἀπὸ ὅλους εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀπορριμμάτων.

3.- Πρὸς τί λοιπὸν τὸ ἀντιθετικὸ παραλήρημα, μὲ τὸ ὅποῖον κατ' ἐξακολούθησιν ταλαιπωροῦνται ἐπὶ τόσες τώρα ἡμέρες ἀκροαταὶ ραδιοτηλεοπτικῶν δικτύων καὶ ἀναγνῶσται ἐφημερίδων ; Μήπως δὲν ἀνεφαίνοντο κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ δὲν ἀναφαίνονται καθημερινῶς καὶ σήμερα περιπτώσεις

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣΚείμενα ἀπὸ τὴν Ἱστοσελίδα www.sartzetakis.gr

άληθινῆς δημοσιογραφικῆς κακεντρέχειας εἰς βάρος συνανθρώπων μας, πού μένουν συνήθως ἀπροστάτευτοι, χωρίς κανένας, οὔτε ἀπό τόν πολιτικόν οὔτε ἀπό τόν δημοσιογραφικόν κόσμον, νά συγκινῆται ; Θά μοῦ 'πῆτε, ναι, ἀλλά τώρα προσεβλήθη ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας.

4.- Δέν εἶναι ὅμως ἡ πρώτη καί τοῦ φαινομένου αὐτοῦ φορά ! Αναγκάζομαι ἔτσι νά ὑπενθυμίσω τὸ ἀπίστευτον ὄργιον ὀργανωμένης παραπληροφορήσεως, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἰδικῆς μου Προεδρίας καί πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀνομολογήτων καί ἀκαθάρτων πολιτικῶν σκοπῶν κατηυθύνετο εἰς βάρος μου μὲ *ὄχετόν* ὕβρεων. Καί μάλιστα, εἰς τὴν περίπτωσίν μου, ὄχι μόνον μὲ *χαλκεύμενα ἐν ἐπιγνώσει ἀπολύτως ψευδῆ περιστατικά*, ἀναφερόμενα εἰς τὴν σφαιρὰν τῆς ἀτομικῆς, ἰδιωτικῆς μου συμπεριφορᾶς, καί μάλιστα χωρίς οὔτε κόκκον ἀφορμῆς, ἀλλὰ καί μὲ δημοσιεύματα ὄντως πλήττοντα εὐθέως αὐτὸν τὸν Προεδρικὸν θεσμόν, *χωρὶς ὅμως κανένας ἀπολύτως νά συγκινῆται !* Ἀπὸ τὴν πληθώραν τῶν σχετικῶν *ἀληθινῶν πληγμάτων ἐναντίον αὐτοῦ μὲν τοῦ Προεδρικοῦ Θεσμοῦ*, ἃς περιορισθῶ νά μνημονεύσω ἐδῶ : α) τὴν ἀπεργίαν πείνης δημοσιογράφων (!), προκειμένου νά μὲ ἐξαναγκάσουν εἰς ὑπογραφήν διατάγματος ἀπονομῆς χάριτος, κατὰ τὰς ὁρέξεις των (!), χωρίς βεβαίως νά τὸ ἐπιτύχουν· β) τὴν ἐπαινεθεῖσαν ἀπὸ ἐφημερίδας (!) εἰσβολὴν εἰς τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον Πρυτάνεων Πανεπιστημίων, παρακαλῶ, μὲ τὴν *ψευδῆ* παράστασιν (τί θλιβεροὶ «πνευματικοὶ» ἄνδρες !), ὅτι εἶχαν δῆθεν συνάντησι μαζί μου, καί τὴν ἐπιμονὴν παραμονῆς των εἰς αὐτό, *δίικην «καταλήψεως»*, προκειμένου νά ἐκβιάσουν, χωρίς ἐπίσης νά τὸ ἐπιτύχουν, τὴν ὑπογραφήν ὑπηρετοῦντος συντεχνιακᾶ συμφέροντά των νομοθετήματος· γ) τὸν διὰ τῶν ἐφημερίδων θόρυβον διὰ τὴν δαπάνην πτήσεως τοῦ στρατιωτικοῦ μεταγωγικοῦ ἀεροπλάνου πρὸς μετάβασίν μου εἰς τὴν Καλαμάτα, ὅταν ἡ πόλις ἐπλήγη ἀπὸ τοὺς σεισμούς (!), ὑποκινηθέντα διότι ὁ τότε Πρωθυπουργὸς παρέλειψε νά μεταβῆ ἐκεῖ καί πρὸς ἀποφυγὴν εἰς βάρος του συγκρίσεων ! - Ἀπὸ τὰ πολυάριθμα δὲ δυσώδη *δημοσιεύματα εἰς βάρος τοῦ ἰδιωτικοῦ μου βίου*, ἃς περιορισθῶ νά μνημονεύσω τὴν ἀθλίαν σκευωρίαν διὰ τὴν δῆθεν λαθραίαν εἰσαγωγὴν εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, διὰ τὴν ὁποῖαν μάλιστα καί ποινικὴν δίωξιν ἐκίνησαν εἰς βάρος ὑπαλλήλων τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας, μὲ ἀποτέλεσμα φυσικᾶ τὴν πανηγυρικὴν ἀθώωσιν τῶν κατηγορηθέντων. Μόνον θὰ πρέπει ἐδῶ νά μὴ παραλείψω νά σημειώσω, ὅτι ἡ τιμία δημοσιογραφικὴ φωνὴ τοῦ Δημήτρη Καστριώτη μὲ τὸ ἄρθρον του «*Μὲ πιστότητα*» εἰς τὴν *Καθημερινή* τῆς 13^{ης} Φεβρουαρίου 2000 (σελ. 56), δηλαδή ἔστω δέκα χρόνια μετὰ τὴν λήξιν τῆς Προεδρικῆς μου θητείας, μεταξὺ ἄλλων ρητῶς ἀνεγνώρισεν, ὅτι, κατὰ λέξιν, «*Ξεχάσαμε ἀκόμη καί ὅτι τὰ ψώνια, πὸν βάραιναν τὸ ἀεροπλάνο καί πὸν τοῦ τὰ «φορτώσαμε» [τοῦ Σαρτζετάκη] ὅλα, ἀποδείχθηκαν ἀγορὲς συνοδῶν – καί δημοσιογράφων*». Καί παρὰ ταῦτα, τὴν βρωμερὰν αὐτὴν σκευωρίαν ἀνακυκλώνει κατὰ καιροῦς, ἔστω μόνον μὲ ἐλεεινοὺς ὑπαινιγμοὺς καί ὑπονοούμενα, ἀκόμη καί κατὰ τὶς ἡμέρες μας, ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τοῦ ψεύδους, ἀπύθμενη δημοσιογραφικὴ κακεντρέχεια ! ...

Τότε λοιπόν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Προεδρίας μου, ὅταν, πλέον τοῦ προσώπου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, *προσεβάλλετο ὄντως καὶ ὁ Προεδρικός θεσμός*, ὁ πολιτικός καὶ ὁ δημοσιογραφικός κόσμος διατὶ ἐθελουφλοῦσαν καὶ αἰδημόνως σιωποῦσαν ; Ἡ ἐκδοχὴ τῆς ἐπιλεκτικῆς εὐαισθησίας φυσικὰ δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἐξήγησιν τοῦ γεγονότος...

5.- Ἡ ἐκδηλωθεῖσα ὁμως ἐνεστῶσα ἀντίδρασις εἰς τὴν συγκεκριμένην τηλεοπτικὴν ἐκπομπὴν τοῦ *Σπύρου Καρατζαφέρη* δὲν ἐντυπωσιάζει μόνον μὲ τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν βιαιότητά της. Ἀλλὰ καὶ *προβληματίζει μὲ τὴν ἐπιχειρουμένην αἰτιολόγησιν* της. Διότι αὐτὴ καταδεικνύεται ὄχι ἀπλῶς σαθρὰ καὶ παιδαριώδης, ἀλλὰ καὶ εὐθέως κατὰ τὴν ἐπιχειρηματολογίαν της ἀντισυνταγματική. Πράγματι, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, διὰ τῆς ἐκπομπῆς μὲ καμμιά λογικὴ δὲν προσεβάλλετο εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὁ Προεδρικός θεσμός, ἀφοῦ τὸ περιεχόμενόν της δὲν ἀνεφέρετο εἰς τὰ Προεδρικά καθήκοντα ἢ τὸν τρόπον τῆς ἀσκήσεώς των. Οὔτε φυσικὰ ἀπόπειρα «πολιτικῆς ἀποσταθεροποιήσεως» συνετελεῖτο ἢ «συνωμοσία κατὰ τοῦ πολιτεύματος» ἐξετυλίσσετο, ἀφοῦ τὸ προβαλλόμενον, ὅτι ἐπεδιώκετο διὰ τῆς ἐκπομπῆς παραιτήσεις τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὅποτε καὶ ἡ χώρα, λόγῳ τοῦ συσχετισμοῦ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων, θὰ ὠδηγεῖτο ἀναποτρεπτικῶς εἰς ἐκλογάς, ἐπίσης μὲ καμμιά λογικὴ δὲν συνιστᾷ «ἀποσταθεροποίησιν» ἢ «συνωμοσίαν κατὰ τοῦ πολιτεύματος». Διότι τὸ δικαίωμα παραιτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἶναι ἀναφαίρετον εἰς κάθε περίπτωσιν, εἴτε ὑπάρχει εἴτε δὲν ὑπάρχει κάποιος λόγος, τὸ δὲ Σύνταγμα προβλέπει τὴν ἐπακολουθεῖν εἰς περίπτωσιν παραιτήσεως καὶ ἐπομένως μόνον περὶ «ἀποσταθεροποιήσεως» καὶ «συνωμοσίας», ὡς ἀνωτέρω, δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνεταί λόγος !

6.- Συνυφαίνεται ὁμως μὲ τὴν σχετικὴν σαθροτάτην ἐπιχειρηματολογίαν περὶ δῆθεν «συνωμοσίας κατὰ τοῦ πολιτεύματος» καὶ εὐρύτατος λόγος περὶ ἐνδεχομένου διαλύσεως τῆς Βουλῆς, προκειμένου νὰ ἀντιμετωπισθοῦν «πολιτικά-κομματικά» ἀδιέξοδα. Ἀλλὰ διάλυσις τῆς Βουλῆς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος εἰς δύο μόνον περιπτώσεις : α) ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 32, εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας ἐκλογῆς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας μὲ τὴν ὀριζομένην πλειονοψηφίαν, καὶ β) ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 41, πρὸς ἀνανέωσιν τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς «προκειμένου νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἐθνικὸν θέμα ἐξαιρετικῆς σημασίας». Ἡ πρώτη περίπτωσις δὲν γεννᾷ φυσικὰ ζήτημα συνταγματικότητος. Ἡ δευτέρα ὁμως ἀνοίγει διάπλατα τὸν πειρασμὸν τῆς ἀντισυνταγματικῆς διαλύσεως, ὅταν δὲν συντρέχη ὄντως «ἐθνικὸν θέμα ἐξαιρετικῆς σημασίας» καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίζῃ τὴν διάλυσιν ὑπὸ τὴν ὠθησιν κομματικῶν ὑπολογισμῶν, *χωρὶς ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας νὰ προβάλλῃ τὴν ἄρνησίν του*, καίτοι ἔχει ἀναμφισβήτητον πρὸς τοῦτο δικαίωμα ὡς «ρυθμιστὴς τοῦ πολιτεύματος» (κατὰ τὸ ἄρθρον 30 § 1 τοῦ Συντάγματος). Καὶ πράγματι, *ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 § 2 τοῦ Συντάγματος διάλυσις τῆς Βουλῆς δὲν ἐπαφίεται, ὡς ἀκρίτως*

πιστεύεται, ἐν λευκῷ εἰς τὴν κρίσιν τῆς Κυβερνήσεως, - ἐὰν αὐτὴ ἦτο ἡ ἐπιθυμία τοῦ συνταγματικοῦ νομοθέτου, ρητῶς θὰ τὴν ἐξέφραζε, - ἀλλὰ προϋποθέτει καὶ τὴν σύμφωνον ἐπ' αὐτοῦ γνώμην τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἀκριβῶς ὡς ρυθμιστοῦ τοῦ πολιτεύματος, περὶ ὑπάρξεως ὄντως «ἐθνικοῦ θέματος ἐξαιρετικῆς σημασίας». Τοῦτο δὲ πρὸς ἀποφυγὴν κομματικῶν καταδολιεύσεων, ἀνεπιτρέπτων γενικῶς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἰδίως συνταγματικῶν ρυθμίσεων. Ἐπομένως, ἡ ἀνωτέρω ἐπιχειρηματολογία, περὶ τοῦ ἐνδεχομένου διαλύσεως τῆς Βουλῆς, προκειμένου νὰ ἀντιμετωπισθοῦν «πολιτικά-κομματικά» ἀδιέξοδα, εἶναι ἐντελῶς ἐξοβελιστέα, διότι ἀναφέρεται εἰς εὐθέως ἀντισυνταγματικὸν ἐνδεχόμενον. Τὸ ὁποῖον καί, ὁμαλῶς λειτουργοῦντος τοῦ πολιτεύματος, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναφανῇ.

7.- Τὰ αἴτια τῆς σημερινῆς κατακλυσμαίας ὀργῆς, διὰ τῆς ἐφευρέσεως τῶν μυθενμάτων περὶ «προσβολῆς τοῦ θεσμοῦ» τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἀποπείρας «πολιτικῆς ἀποσταθεροποιήσεως», «συνωμοσίας κατὰ τοῦ πολιτεύματος», ἀλλὰ καὶ τῆς σαθροτάτης αἰτιολογήσεως τῆς ὀργῆς, ὅποιαδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι (εἴτε ἀποπροσανατολισμὸς τῆς κοινῆς γνώμης πρὸς συγκάλυψιν ἐθνικῶν ὑποχωρήσεων, - εἴτε ἀλληλοδιαμάχη διαπλεκομένων οἰκονομικῶν συμφερόντων εἰς τὸν συναγωνισμὸν ἐπιρροῆς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, - εἴτε ἐπείγουσαι προσωπικαὶ φιλοδοξίαι διαδοχῆς εἰς τὸ Προεδρικὸν ἀξίωμα δι' ἐξαναγκασμοῦ εἰς παραίτησιν τοῦ σημερινοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας), ἄλλοι ἄς καθορίσουν.

Διὰ κάθε σκεπτόμενον ὅμως ἄνθρωπον, ὑπὸ οἵανδήποτε ἐκδοχὴν, πρόκειται περὶ παραληρημάτων ὑποκρίσεως, ἐὰν δὲν θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ φυσιολογικὴ του συνέχεια. Δηλαδή, ὁ ἀνεπιφύλακτος τοῦ λοιποῦ στιγματισμὸς κάθε παρομοίου φαινομένου εἰς κάθε περίπτωσιν, εἰς βᾶρος οἰουδήποτε.

Καὶ ἀκόμη : ἐὰν ὄντως πιστεύουν οἱ πολιτικοὶ μας καὶ οἱ δημοσιογραφικὲς ὀργανώσεις, ὅτι πράγματι μὲ τὴν ἐκπομπὴν τοῦ Σπύρου Καρατζαφέρη ἐπλήρη ὁ Προεδρικὸς θεσμὸς καὶ ἐγένετο ἀπόπειρα πολιτικῆς ἀποσταθεροποιήσεως κ.τ.τ., θὰ πρέπει αὐτὲς μὲν (οἱ δημοσιογραφικὲς ὀργανώσεις) νὰ τὸν διώξουν πειθαρχικῶς, ἐκεῖνοι δὲ (οἱ πολιτικοὶ) νὰ μὴ ἐμφανισθοῦν ποτὲ πλέον εἰς ραδιοτηλεοπτικὰς ἐκπομπὰς μαζί του. Φυσικά, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς ἐλλείψεως τοῦ μέτρου καὶ τῆς συνέσεως, οὔτε τὸ ἓνα, οὔτε τὸ ἄλλο πρόκειται νὰ συμβῇ ! Ακριβῶς διότι δὲν συντρέχουν οἱ πρὸς ταῦτα στοιχειώδεις προϋποθέσεις !...

Αὐτόφωρος, λοιπόν, καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς θλιβερᾶς ὑποκρίσεως ! ...

Νέα Πεντέλη, 15^η Φεβρουαρίου 2002.

Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης.

www.sartzetakis.gr